

ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1993

Vyhlásené: 15. 2. 1993

Časová verzia predpisu účinná od: 4. 4.2017 do: 31. 5.2017

Obsah dokumentu je právne záväzný.

38

Z Á K O N

NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

z 20. januára 1993

**o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním
a o postavení jeho sudcov**

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ

ORGANIZÁCIA ÚSTAVNÉHO SÚDU

§ 1

(1) Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd“) je nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti.

(2) Sídлом Ústavného súdu sú Košice.

§ 2

(1) Ústavný súd sa skladá z 13 sudcov.

(2) Na čele Ústavného súdu je predseda, ktorého zastupuje podpredseda.

(3) Ústavný súd rozhoduje v pléne alebo v senátoch.

(4) Plénum Ústavného súdu tvoria všetci sudcovia Ústavného súdu (ďalej len „sudcovia“).

(5) Senát Ústavného súdu (ďalej len „senát“) sa skladá z predsedu senátu a z dvoch sudcov.

§ 4

Plénum Ústavného súdu

(1) Zasadnutie pléna Ústavného súdu zvoláva, program určuje a rokovanie vedie predseda Ústavného súdu.

(2) Ústavný súd je spôsobilý v pléne konať a uznášať sa, ak je na rokovaní a rozhodovaní prítomných aspoň sedem sudcov.

(3) Plénum Ústavného súdu sa uznáša nadpolovičnou väčšinou všetkých sudcov. Ak sa táto väčšina nedosiahne, návrh sa zamietne.

(4) Rokovanie pléna Ústavného súdu je neverejné, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak. Môžu sa na ňom zúčastniť prizvaní pracovníci Kancelárie Ústavného súdu a ďalšie osoby, ktorých prítomnosť je nevyhnutná z procesných dôvodov.

(5) Plénum Ústavného súdu môže rozhodnúť, že sa na jeho rokovaní alebo na časti rokovania môžu zúčastniť aj iné osoby.

(6) Predseda Ústavného súdu môže poveriť niektorého zo sudcov prípravou podkladov potrebných na rozhodnutie pléna Ústavného súdu a referovať o nich na jeho zasadnutí (ďalej len „spravodajca“).

(7) Predseda Ústavného súdu vedie rokovanie pléna Ústavného súdu tak, aby sa prerokovali všetky sporné otázky a aby každý sudca mohol o nich rozhodnúť v súlade so svojim sudcovským presvedčením.

§ 5

Senát Ústavného súdu

(1) O veciach, ktoré nepatria do pôsobnosti pléna Ústavného súdu, rozhoduje senát.

(2) O prítomnosti na rokovaní senátu a o poverení spravodajcu na prípravu konania primerane platia ustanovenia § 4 ods. 4 až 6.

(3) Členov senátu určuje plénum Ústavného súdu na jeden rok. Členovia senátu volia predsedu senátu. Ak je predsedom senátu predseda Ústavného súdu, nemôže byť predsedom iného senátu podpredseda Ústavného súdu a naopak.

(4) Neprítomného predsedu senátu zastupuje vekom najstarší člen senátu.

(5) Neprítomného člena senátu dočasne zastúpi iný sudca, ktorého určí predseda Ústavného súdu. Rovnako sa postupuje, ak je člen senátu vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie.

§ 6

Zjednocovanie právnych názorov senátov

Senát, ktorý v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou dospeje k právnemu názoru odchylnému od právneho názoru vyjadreného už v rozhodnutí niektorého zo senátov, predloží plénu Ústavného súdu návrh na zjednotenie odchylných právnych názorov. Plénum Ústavného súdu rozhodne o zjednotení odchylných právnych názorov uznesením. Senát je v ďalšom konaní viazaný uznesením pléna Ústavného súdu.

Predseda Ústavného súdu

§ 7

Predseda a podpredseda Ústavného súdu vymenúva zo sudcov Ústavného súdu prezident Slovenskej republiky.

§ 8

(1) Predseda Ústavného súdu zabezpečuje jeho riadny chod prostredníctvom Kancelárie Ústavného súdu (ďalej len „Kancelária“).

(2) Predseda Ústavného súdu v určenom rozsahu a v jeho neprítomnosti v plnom rozsahu zastupuje podpredseda Ústavného súdu. Ak ani podpredseda nie je prítomný, zastupuje ich vekom

najstarší sudca Ústavného súdu.

Kancelária Ústavného súdu

§ 9

(1) Kancelária je právnická osoba a plní úlohy spojené s organizačným, personálnym, ekonomickým, administratívnym a technickým zabezpečením činnosti Ústavného súdu. Kancelária môže mimo sídla ústavného súdu zriadiť detašované pracovisko v hlavnom meste Slovenskej republiky.

(2) Kanceláriu riadi a v jej mene vystupuje vedúci Kancelárie. Vedúceho Kancelárie vymenúva a odvoláva predseda Ústavného súdu, ktorému zodpovedá za jej činnosť.

(3) Úlohy Kancelárie plnia štátni zamestnanci¹⁾ a zamestnanci.²⁾

(4) Podrobnosti o organizácii a činnosti Kancelárie a postavenie štátnych zamestnancov v Kancelárii a zamestnancov Kancelárie určuje jej organizačný poriadok, ktorý vydáva vedúci Kancelárie.

§ 9a

(1) Štátni zamestnanci v Kancelárii sú odmeňovaní podľa osobitného predpisu,³⁾ charakteristík platových tried štátneho zamestnanca v Kancelárii a platových taríf štátnych zamestnancov v Kancelárii. Charakteristiky platových tried štátneho zamestnanca v Kancelárii sú uvedené v prílohe č. 1 a platové tarify štátnych zamestnancov v Kancelárii sú uvedené v prílohe č. 2.

(2) Na odmeňovanie štátnych zamestnancov v Kancelárii a na ich ďalšie náležitosti sa vzťahuje osobitný predpis,³⁾ ak tento zákon neustanovuje inak.

(3) Zvýšenie platových taríf štátnych zamestnancov v Kancelárii sa upravuje v súlade s výškou určenou podľa osobitného predpisu.⁴⁾ Zvýšené platové tarify štátnych zamestnancov v Kancelárii a termín ich platnosti určí služobný predpis.

§ 9b

Vedúcemu Kancelárie určuje plat, paušálnu náhradu výdavkov spojených s výkonom funkcie a ďalšie náležitosti predseda Ústavného súdu.

§ 10

Súdni poradcovia

(1) Na Ústavnom súde sú činní súdni poradcovia Ústavného súdu (ďalej len „poradcovia“). Musia mať vysokoškolské právnické vzdelanie a 5-ročnú prax v právnickom povolání.

(2) Predseda Ústavného súdu, predseda senátu a sudca môžu poradcovi poveriť vykonaním jednotlivých úkonov, ktoré inak patria sudcovi, najmä výsluchom svedkov, znalcov a obstaraním listín potrebných na rozhodnutie. Poradca nemôže vypočúvať účastníkov konania ani ich zástupcov.

(3) Poradcovia majú nárok na vykonanie odbornej justičnej skúšky za rovnakých podmienok ako vyšší súdny úradník.^{4a)}

DRUHÁ ČASŤ
USTANOVOVANIE SUDCOV ÚSTAVNÉHO SÚDU A ZÁNİK ICH FUNKCIE

§ 11
Ustanovovanie sudcov

- (1) Návrhy na voľbu kandidátov na sudcov môžu podať Národnej rade Slovenskej republiky
- a) poslanci Národnej rady Slovenskej republiky,
 - b) vláda Slovenskej republiky,
 - c) predseda Ústavného súdu Slovenskej republiky,
 - d) predseda Najvyššieho súdu Slovenskej republiky,
 - e) generálny prokurátor Slovenskej republiky,
 - f) záujmové organizácie právnikov,
 - g) vedecké inštitúcie.

(2) Pracovný pomer sudcu vzniká dňom zloženia sľubu. Na pracovné vzťahy vyplývajúce z funkcie sudcu sa primerane použijú, ak tento zákon neustanovuje niečo iné, ustanovenia Zákonníka práce. Pracovný pomer sudcu k organizácii, s ktorou je pred zložením sľubu v pracovnom pomere, zostáva zachovaný.

Zánik funkcie sudcu

§ 12

(1) Funkcia sudcu zaniká uplynutím doby, na ktorú bol vymenovaný.

(2) Sudca sa môže svojej funkcii sudcu vzdať. Vzdanie funkcie písomne oznámi predsedovi Ústavného súdu. V takom prípade funkcia sudcu zaniká uplynutím kalendárneho mesiaca, v ktorom bolo písomné oznámenie o vzdaní sa funkcie doručené predsedovi Ústavného súdu.

(3) Ak sa sudca stane poslancom alebo členom vlády, zaniká jeho funkcia dňom zloženia sľubu poslanca alebo člena vlády.

(4) Pracovný pomer sudcu zaniká dňom zániku jeho funkcie.

§ 13

(1) Predseda Ústavného súdu je povinný bez zbytočného odkladu zaslať prezidentovi Slovenskej republiky právoplatný odsudzujúci rozsudok za úmyselný trestný čin sudcu, právoplatný odsudzujúci rozsudok za trestný čin sudcu, ak súd nerozhodol o podmienecnom odložení výkonu trestu odňatia slobody, disciplinárne rozhodnutie Ústavného súdu za čin sudcu, ktorý je nezlučiteľný s výkonom jeho funkcie, oznámenie, že sudca sa nezúčastňuje na konaní Ústavného súdu dlhšie ako jeden rok a oznámenie, že zanikla voliteľnosť sudcu do Národnej rady Slovenskej republiky.

(2) Ak sudca vykonáva činnosť nezlučiteľnú s výkonom funkcie sudcu, vyzve ho predseda Ústavného súdu na jej skončenie do desiatich dní od doručenia výzvy.

Postavenie sudcov Ústavného súdu

§ 14

(1) Sudcovia sú pri rozhodovaní nezávislí a sú viazaní Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a ústavnými zákonmi.

(2) Ústavný súd je viazaný aj zákonmi pri rozhodovaní o súlade

- a) nariadení vlády, všeobecne záväzných právnych predpisov ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy s Ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, a so zákonmi,
- b) všeobecne záväzných nariadení podľa čl. 68 Ústavy s Ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, a so zákonmi,
- c) všeobecne záväzných právnych predpisov miestnych orgánov štátnej správy a všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy podľa čl. 71 ods. 2 Ústavy s Ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom, so zákonmi, s nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

(3) Sudcu nemožno vziať do väzby bez súhlasu Ústavného súdu.

(4) Ak bol sudca pristihnutý a zadržaný pri trestnom čine, príslušný orgán je povinný to ihneď oznámiť Ústavnému súdu.

§ 15

(1) Sudcovia sú povinní vykonávať svoju funkciu svedomite a zdržať sa pri jej výkone i v občianskom živote takého konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Ústavného súdu, vážnosť sudcu a dôveru k Ústavnému súdu.

(2) Sudcovia sú povinní zachovávať v úradných veciach mlčanlivosť, a to aj po zániku sudcovskej funkcie. Od povinnosti zachovávať mlčanlivosť môže sudcu oslobodiť predseda Ústavného súdu. Predsedu Ústavného súdu môže od tejto povinnosti oslobodiť prezident republiky.

(3) Ustanovenie odseku 2 platí aj pre pracovníkov Ústavného súdu.

§ 16

Disciplinárna zodpovednosť sudcov

(1) Predseda Ústavného súdu môže podať plénu Ústavného súdu návrh na začatie disciplinárneho konania, ak sudca zavinene porušil služobné povinnosti alebo svojím správaním narušil dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohrozil dôveru k Ústavnému súdu alebo ak napriek výzve pokračuje v činnosti nezlučiteľnej s funkciou sudcu.

(2) Plénum Ústavného súdu vypočuje sudcu, voči ktorému návrh smeruje. Návrh odmietne, ak zistí, že nie je opodstatnený. Ak je návrh opodstatnený, zvolí trojčlenný disciplinárny senát.

(3) Od ustanovenia disciplinárneho senátu až do skončenia konania môže plénum pozastaviť sudcovi výkon funkcie.

(4) Za konanie podľa odseku 1 možno uložiť ako disciplinárne opatrenie napomenutie. Ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sudca sa nedopustil konania podľa odseku 1, disciplinárne konanie zastaví.

(5) Sudca alebo predseda Ústavného súdu môže proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podať do 15 dní od doručenia rozhodnutia námietky, o ktorých rozhodne plénum Ústavného súdu.

(6) Ak sa sudca dopustil takého konania, že jeho zotrvanie vo funkcii by bolo v rozpore s poslaním Ústavného súdu a s postavením jeho sudcov, môže plénum Ústavného súdu navrhnúť, aby prezident Slovenskej republiky sudcu odvolal. Na uznesenie o takomto návrhu treba súhlas najmenej siedmich sudcov Ústavného súdu.

(7) Na postup v disciplinárnom konaní sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu,⁹⁾ ak tento zákon neustanovuje inak. Ďalšie podrobnosti disciplinárneho konania upraví spravovací a rokovací poriadok Ústavného súdu.

§ 16a

Príplatok za výkon funkcie sudcu Ústavného súdu a príplatok k dôchodku pozostalých

(1) Sudca, ktorý viac než polovicu funkčného obdobia vykonával funkciu sudcu, má nárok na príplatok za výkon funkcie sudcu, ak

- a) skončil výkon funkcie sudcu a
- b) má nárok na výplatu starobného dôchodku, predčasného starobného dôchodku alebo invalidného dôchodku.

(2) Sudcovi patrí príplatok za výkon funkcie sudcu vo výške 33,3 % základného platu sudcu zaokrúhlený nahor na celé euro, začínajúc prvým dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom splnil podmienky ustanovené v odseku 1.

(3) Sudcovi patrí iba jeden príplatok za výkon funkcie sudcu bez ohľadu na počet funkčných období, v ktorých vykonával funkciu sudcu.

(4) Ak má sudca nárok na príplatok za výkon funkcie sudcu a súčasne má aj nárok na príplatok za výkon funkcie podľa osobitného predpisu, patrí mu iba jeden príplatok. To platí aj pre príplatok k dôchodku pozostalých.

(5) Príplatok k dôchodku pozostalých patrí

- a) manželke k vdovskému dôchodku po zomretom manželovi, ktorý bol sudcom, vo výške 60 % z príplatku, na ktorý mal sudca nárok ku dňu svojej smrti,
- b) manželovi k vdoveckému dôchodku po zomretej manželke, ktorá bola sudkyňou, vo výške 60 % z príplatku, na ktorý mala sudkyňa nárok ku dňu svojej smrti,
- c) nezaopatrenému dieťaťu k sirotskému dôchodku po zomretom rodičovi alebo po zomretom osvojiteli, ktorý bol sudcom, vo výške 30 % z príplatku, na ktorý mal sudca nárok ku dňu svojej smrti. Ak ide o také nezaopatrené dieťa, ktoré nemá druhého rodiča, výška jeho príplatku k sirotskému dôchodku je 60 % zo sumy príplatku za výkon funkcie sudcu, na ktorú mal zomretý sudca nárok ku dňu svojej smrti.

(6) Príplatok za výkon funkcie sudcu a príplatok k dôchodku pozostalých sa zvýšia, ak sa zvýši základný plat sudcu. Zvýšený príplatok patrí oprávnenej osobe odo dňa, od ktorého sa zvýši základný plat sudcu.

(7) O príplatku za výkon funkcie sudcu a o príplatku k dôchodku pozostalých rozhodne ústavný

súd do 30 dní od doručenia žiadosti o ich priznanie. Príplatok za výkon funkcie sudcu a príplatok k dôchodku pozostalých sa vypláca bezhotovostne na účet v banke alebo pobočke zahraničnej banky označený poberateľom.

(8) Príplatok za výkon funkcie sudcu a príplatok k dôchodku pozostalých vypláca ústavný súd vopred v pravidelných mesačných lehotách ním určených, najneskôr 15. deň toho kalendárneho mesiaca, za ktorý sa príplatok vypláca.

(9) Ustanovenia odsekov 1 až 8 sa vzťahujú aj na sudcu, ktorý vykonával funkcie sudcu pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, ako aj na pozostalých tohto sudcu.

§ 17

(1) Mesačný plat, funkčné príplatky a ostatné požitky sudcov ustanoví Národná rada Slovenskej republiky osobitným zákonom.

(2) V čase, keď sudca nevykonáva sudcovskú funkciu pre chorobu, patrí mu plat podľa osobitného predpisu,⁶⁾ najdlhšie však počas šiestich mesiacov v kalendárnom roku; v tomto čase mu nepatria dávky nemocenského poistenia.

(3) Sudca má nárok na preventívnu rehabilitáciu mimo svojej dovolenky v trvaní dvoch týždňov v kalendárnom roku. Náklady vynaložené s poskytnutím preventívnej rehabilitácie a s ňou súvisiacim pobytom uhrádza štát.

TRETIA ČASŤ KONANIE PRED ÚSTAVNÝM SÚDOM

PRVÁ HLAVA VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

§ 18

(1) Ústavný súd začne konanie, ak návrh podá

- a) najmenej pätina poslancov Národnej rady Slovenskej republiky,
- b) prezident Slovenskej republiky,
- c) vláda Slovenskej republiky,
- d) súd, v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou,
- e) generálny prokurátor Slovenskej republiky,
- f) predseda Súdnej rady Slovenskej republiky vo veciach súladu právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy týkajúcich sa výkonu súdnictva,
- g) verejný ochranca práv vo veciach súladu právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva alebo slobody alebo ľudské práva a základné slobody vyplývajúce z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom,
- h) každý, o ktorého práve sa má konať v prípadoch ustanovených v čl. 127 a čl. 127a Ústavy.

(2) Konanie sa začína dňom doručenia návrhu Ústavnému súdu.

§ 19

Súdom podľa § 18 ods. 1 písm. d) sa rozumie príslušný senát alebo samosudca.⁷⁾

§ 20

(1) Návrh na začatie konania sa Ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

(2) K návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred Ústavným súdom.

(3) Ak ten istý navrhovateľ doručí Ústavnému súdu v jeden deň desať a viac návrhov na začatie konania, tvoria tieto návrhy hromadný návrh.

(4) Ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

§ 21

(1) Účastníkmi konania sú navrhovateľ a prípadne ten, proti komu návrh smeruje, ako aj osoby, o ktorých to ustanovuje tento zákon.

(2) Vedľajším účastníkom konania je osoba, ktorej toto postavenie priznáva tento zákon, ak sa tohto postavenia nevzdá. Vedľajší účastník konania má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, ak tento zákon neustanovuje inak; koná však iba sám za seba.

(3) Ak vzniknú pochybnosti o tom, či je osoba vedľajším účastníkom konania, rozhodne o tom ústavný súd uznesením.

(4) Štátne orgány alebo orgány územnej samosprávy ako účastníkov konania alebo vedľajších účastníkov konania na ústnom pojednávaní zastupuje nimi ustanovený zástupca. Ak nejde o zástupcu zákonodarného orgánu alebo o skupinu poslancov Národnej rady Slovenskej republiky uvedenej v § 18 ods. 1 písm. a), musí mať vysokoškolské právnické vzdelanie.

(5) Ak je účastníkom konania súd, zastupuje senát jeho predseda.

§ 22

Ak o to účastník konania požiada, Ústavný súd mu doručuje všetky písomnosti elektronicky podľa osobitného predpisu^{7a)} upravujúceho elektronickú podobu výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci, pričom v takom prípade sa možnosť elektronického doručovania vzťahuje na všetky elektronické úradné dokumenty vrátane rozhodnutí Ústavného súdu.

§ 23

Fyzické osoby môžu na ústnom pojednávaní alebo pri inom osobnom rokovaní používať svoj materinský jazyk. Trovy tlmočenia znáša Ústavný súd.

§ 23a

Ak sudca z obsahu podania zistí, že nejde o návrh na začatie konania, podanie odloží. O odložení podania písomne vyrozumie toho, kto sa s podaním obrátil na Ústavný súd.

§ 24

Návrh nie je prípustný, ak

- a) sa týka vecí, o ktorej Ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené,
- b) Ústavný súd v tej istej veci koná,
- c) navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia Ústavného súdu.

§ 25

(1) Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá Ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže Ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak Ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

(3) Ak sa návrh neodložil alebo neodmietol, prijme sa na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu.

§ 26

(1) Pri prerokovaní návrhov sa Ústavný súd nemusí riadiť poradím, v akom mu došli, ak vec, ktorej sa niektorý návrh týka, považuje za naliehavú.

(2) Pri prerokovaní návrhov na začatie konania tvoriacich hromadný návrh postupuje Ústavný súd tak, aby bola zachovaná plynulosť prerokovania návrhov na začatie konania aj v iných veciach.

§ 27

(1) Sudca je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti.

(2) Dôvody vylúčenia podľa odseku 1 oznámi sudca bez meškania predsedovi Ústavného súdu.

§ 28

(1) Účastník konania môže vyhlásiť, že niektorého zo sudcov odmieta pre jeho predpojatosť. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť vznikli do začiatku ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť najneskôr na začiatku ústneho pojednávania. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť vznikli v priebehu prvého ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť bez zbytočného odkladu. Na neskoršie vyhlásenie o odmietnutí sudcu pre predpojatosť sa neprihliada a Ústavný súd už o ňom nerozhoduje.

(2) Ak ide o rozhodovanie v pléne Ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre jeho predpojatosť rozhodne plénum Ústavného súdu; odmietnutý sudca nehlasuje. Ak v dôsledku vylúčenia sudcov alebo odmietnutia viacerých sudcov účastníkmi konania nie je možný postup podľa predchádzajúcej vety, rozhodne o veci samej plénum Ústavného súdu tak, že pri rozhodovaní sa na vylúčenie sudcov alebo odmietnutie sudcov pre predpojatosť neprihliada.

(3) Ak ide o rozhodovanie v senáte Ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre predpojatosť rozhodne

iný senát. Ak v dôsledku vylúčenia sudcov alebo odmietnutia sudcov účastníkmi konania nie je možný postup podľa predchádzajúcej vety, rozhodne o veci samej senát v pôvodnom zložení; na ďalšie vyhlásenia účastníka konania o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť a vyhlásenia sudcu o svojej predpojatosti vo veci sa neprihliada.

(4) Ak sudca sám vyhlási svoju predpojatosť vo veci a uvedie dôvody, postupuje sa podľa odseku 2, ak ide o rozhodovanie pléna Ústavného súdu alebo podľa odseku 3, ak ide o rozhodovanie v senáte Ústavného súdu.

§ 29

(1) Návrh vo veci, o ktorej rozhoduje Ústavný súd v senáte alebo v pléne, sa v súlade s rozvrhom práce prideliť sudcovi ako spravodajcovi náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov schválených plénom Ústavného súdu tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia veci. Plénum Ústavného súdu schvaľuje aj rozvrh práce na každý rok najneskôr do 15. decembra predchádzajúceho roku. Návrhy na začatie konania, ktoré tvoria hromadný návrh, sa prideliť priebežne tak, aby bola zachovaná plynulosť pridelovania ostatných podaní.

(2) Ak spravodajca neodloží podanie podľa § 23a, pripraví vec na predbežné prerokovanie. Ak sa návrh prijme na konanie, prerokuje sa v senáte alebo v pléne Ústavného súdu.

(3) Spravodajca zabezpečí, aby návrh, ktorý sa prijal na ďalšie konanie, bez meškania sa doručil ostatným účastníkom konania s výzvou na vyjadrenie v lehote, ktorú určí.

(4) Spravodajca môže každému účastníkovi konania uložiť, aby v určenej lehote odovzdal Ústavnému súdu potrebný počet odpisov svojich návrhov, vyjadrení alebo iných podaní pre Ústavný súd alebo pre ostatných účastníkov konania; ak sa tak nestane, tieto písomnosti sa obstarajú na náklady účastníka konania, ktorému sa táto povinnosť uložila.

§ 30

(1) Vo veciach prerokúvaných Ústavným súdom podľa čl. 125, 125a, 126, 127, 127a, 129 ods. 4, 5 a 7 Ústavy sa koná ústne pojednávanie.

(2) Od ústneho pojednávania môže Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania upustiť, ak od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

(3) Na ústnom pojednávaní majú právo byť prítomní účastníci konania a ich zástupcovia.

(4) Ústne pojednávanie vo veciach podľa čl. 125, 126, 127a a 129 ods. 4 Ústavy je verejné. V ostatných veciach je verejné, ak Ústavný súd z dôležitých dôvodov verejnosť z účasti na celom pojednávaní alebo jeho časti nevyvlúčil.

(5) O verejnosti ústneho pojednávania platia primerane ustanovenia právnych predpisov o konaní pred súdom.⁸⁾

(6) Nálezy Ústavného súdu a uznesenia Ústavného súdu sa po ústnom pojednávaní vyhlasujú verejne.

§ 31

(1) Ústavný súd vykonáva dôkazy potrebné na zistenie stavu veci. Vykonaním určitého dôkazu mimo ústneho pojednávania môže poveriť jednotlivého sudcu. O vykonanie určitého dôkazu a úkonu môže požiadať aj iný súd.

(2) Všetky súdy, orgány verejnej správy a iné štátne orgány poskytujú Ústavnému súdu na jeho požiadanie pomoc pri obstarávaní podkladov na jeho rozhodovanie.

(3) Svedok alebo znalec sa nemôže odvolávať na svoju povinnosť mlčanlivosti ustanovenú právnymi predpismi, ak ho Ústavný súd svojím uznesením pre tento prípad povinnej mlčanlivosti zbavil.

§ 31a

(1) Ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred Ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo Trestného poriadku.

(2) Ustanovenia osobitného predpisu^{7a)} upravujúceho elektronickú podobu výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci sa použijú aj na konania podľa tretej časti druhej hlavy prvého až piateho a ôsmeho až šestnásteho oddielu.

(3) Vytváranie, aktualizáciu a zrušovanie platnosti elektronického formulára pre elektronický úradný dokument na účely konania podľa tohto zákona vykonáva Ústavný súd.

(4) Ak z technických dôvodov nie je Ústavný súd objektívne schopný vykonať právny úkon pri výkone verejnej moci elektronicky, je oprávnený vykonať tento úkon aj inak ako elektronicky.

§ 32

(1) Sudca, ktorý nesúhlasí s rozhodnutím pléna alebo senátu Ústavného súdu alebo s ich odôvodnením, má právo, aby sa jeho odlišné stanovisko pripojilo k rozhodnutiu. Odlišné stanovisko sudcu sa doručuje a uverejňuje rovnako ako ostatné časti rozhodnutia.

(2) Pri hlasovaní v pléne alebo v senáte o rozhodnutí môžu byť prítomní len sudcovia a zapisovatelia.

(3) O veciach podľa čl. 136 ods. 2 a 3 Ústavy sa hlasuje tajne.

§ 33

(1) Vo veci samej rozhoduje Ústavný súd nálezom, ak tento zákon neustanovuje inak. V ostatných veciach rozhoduje uznesením. Rozsudkom rozhoduje len v konaní podľa čl. 129 ods. 5 Ústavy.

(2) Rozhodnutia Ústavného súdu o súlade právnych predpisov, o pozastavení účinnosti napadnutých právnych predpisov, ich častí, niektorých ustanovení, o zrušení pozastavenej účinnosti, ako aj rozhodnutia o výklade Ústavy alebo ústavného zákona sa uverejňujú v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka zákonov“).

(3) Rozhodnutie vo veci samej musí byť odôvodnené a vyhlasuje sa „V mene Slovenskej republiky“.

(4) Rozhodnutia Ústavného súdu v konaniach začatých na základe hromadných návrhov v skutkovo a právne obdobných veciach môžu obsahovať zjednodušené odôvodnenie, v ktorom Ústavný súd iba poukáže na svoje skoršie rozhodnutie v skutkovo a právne obdobnej veci toho istého navrhovateľa obsahujúce riadne odôvodnenie.

§ 34

Účastníkom konania alebo ich zástupcom sa doručujú všetky rozhodnutia Ústavného súdu

vydané v prerokúvanej veci.

§ 35

(1) Konanie pred Ústavným súdom nepodlieha súdnym poplatkom, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) V konaní o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb podľa čl. 127 ústavy, ak ide o skutkovo a právne obdobné veci, o ktorých už Ústavný súd v minulosti rozhodol a v ktorých navrhovateľ nebol úspešný, uloží Ústavný súd uznesením navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za jedenástu a každú ďalšiu sťažnosť, ktorá bola tým istým navrhovateľom podaná na Ústavnom súde v jednom kalendárnom roku. Ak je v jednom podaní obsiahnutých viacero vecí, s ktorými sa fyzická osoba alebo právnická osoba obracia na Ústavný súd podľa čl. 127 ústavy, považuje sa na účely vyrubenia súdneho poplatku každá z týchto vecí za samostatnú sťažnosť. Proti uzneseniu, ktorým bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok, nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred Ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie Ústavného súdu. Ak Ústavný súd vydá nesprávne rozhodnutie o poplatkovej povinnosti, takéto rozhodnutie zruší alebo zmení aj bez návrhu, a to aj po nadobudnutí jeho právoplatnosti.

(3) Ústavný súd v uznesení podľa odseku 2 určí navrhovateľovi lehotu na zaplatenie súdneho poplatku. Súdny poplatok sa platí na účet Kancelárie a je ho možné zaplatiť poštovým poukazom alebo prevodom z účtu v banke alebo v pobočke zahraničnej banky.

(4) Ak navrhovateľ súdny poplatok v lehote určenej Ústavným súdom nezaplatí, Ústavný súd uznesením konanie zastaví. Proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred Ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie Ústavného súdu. Právoplatnosťou uznesenia o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku poplatková povinnosť uložená uznesením podľa odseku 2 zaniká.

(5) Súdny poplatok sa bez krátenia podľa osobitného predpisu^{8c)} vráti, ak ho zaplatil ten, kto ho nebol povinný platiť alebo kto ho zaplatil na základe nesprávneho rozhodnutia Ústavného súdu o poplatkovej povinnosti. Súdny poplatok sa vráti aj v prípade zastavenia konania. V iných prípadoch sa súdny poplatok nevracia.

(6) Ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na vyberanie súdnych poplatkov primerane ustanovenia osobitného predpisu o súdnych poplatkoch.^{8c)}

§ 36

(1) Trovy konania pred Ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania zo svojho.

(2) Ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

§ 36a

Zverejňovanie a sprístupňovanie rozhodnutí Ústavného súdu

(1) Ústavný súd je povinný zverejňovať právoplatné rozhodnutia, ktorými sa končí konanie, rozhodnutia o dočasnom opatrení a odložení vykonateľnosti napadnutého právoplatného

rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, a to do 10 pracovných dní od dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia na svojom webovom sídle.

(2) V rozhodnutiach uvedených v odseku 1 sa pred zverejnením anonymizujú také údaje, ktorých anonymizovaním bude pri zverejňovaní zabezpečená ochrana práv a právom chránených záujmov. Kategórie údajov, ktoré sa v rozhodnutiach anonymizujú a postup pri zverejňovaní súdnych rozhodnutí ustanoví plénum Ústavného súdu podľa § 79.

(3) Ústavný súd sprístupňuje verejnosti na základe žiadosti podľa osobitného zákona^{8a)} všetky súdne rozhodnutia, vrátane rozhodnutí, ktoré nie sú rozhodnutiami vo veci samej. Pritom robí opatrenia na ochranu práv a právom chránených záujmov.^{8b)}

DRUHÁ HLAVA OSOBITNÉ USTANOVENIA

Prvý oddiel

Konanie o súlade právnych predpisov

§ 37

(1) Ak osoby uvedené v § 18 ods. 1 písm. a) až g) dospejú k názoru, že právny predpis nižšej právnej sily nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou,⁹⁾ môžu podať Ústavnému súdu návrh na začatie konania.

(2) Vedľajším účastníkom konania je vláda Slovenskej republiky zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky.

(3) Návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať

- a) označenie predpisu, ktorého nesúlad s právnym predpisom vyššej právnej sily sa namieta, s vyjadrením, či navrhovateľ napáda predpis v celom rozsahu alebo v jeho časti, prípadne v jednotlivom ustanovení,
- b) označenie predpisu vyššej právnej sily, jeho časť alebo jednotlivé ustanovenie alebo označenie medzinárodnej zmluvy, jej časti, alebo jednotlivého ustanovenia, s ktorým napadnutý predpis nie je v súlade.

§ 38

(1) Ak Ústavný súd prijme návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy, môže uznesením pozastaviť účinnosť napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva alebo slobody alebo ľudské práva a základné slobody vyplývajúce z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom (ďalej len „základné práva alebo slobody“), ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok.

(2) Ústavný súd môže rozhodnúť o pozastavení účinnosti napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení aj na návrh účastníka konania. Návrh na pozastavenie účinnosti musí obsahovať konkretizáciu a spôsob ohrozenia základných práv alebo slobôd alebo skutočnosti, ktoré preukazujú, že hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok. O tomto návrhu rozhodne Ústavný súd bez zbytočného odkladu.

(3) Uznesenie o pozastavení účinnosti napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení môže Ústavný súd aj bez návrhu zrušiť, ak pominuli dôvody, pre ktoré sa prijalo; inak uznesenie zaniká vyhlásením rozhodnutia vo veci samej alebo zastavením konania.

(4) Rozhodnutia podľa odsekov 1 a 3 sú všeobecne záväzné odo dňa ich vyhlásenia v Zbierke zákonov. Zánik rozhodnutia podľa odseku 1 vyhlásením rozhodnutia vo veci samej alebo zastavením konania oznámi predseda Ústavného súdu v Zbierke zákonov.

§ 39

(1) Pred rozhodnutím vo veci samej podľa § 37 až 41b tohto zákona si predseda Ústavného súdu vyžiada stanovisko orgánu, ktorý všeobecne záväzný právny predpis vydal a vlády Slovenskej republiky; stanovisko za vládu Slovenskej republiky predkladá Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. K stanovisku je tento orgán povinný pripojiť dôvodovú správu. Ak je týmto orgánom Národná rada Slovenskej republiky, k stanovisku pripojí aj záznam o diskusii na jej schôdzi k návrhu napadnutého zákona.

(2) Predseda Ústavného súdu si môže vyžiadať stanovisko predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky alebo generálneho prokurátora Slovenskej republiky.

§ 40

Ak Ústavný súd pri rozhodovaní podľa čl. 125 Ústavy zistí nesúlad preskúmaného právneho predpisu nižšej právnej sily s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou, a pritom zistí nesúlad aj ďalších právnych predpisov s predpismi vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou, vydá nález o zistenom nesúlade aj týchto ďalších právnych predpisov.

§ 41

(1) Ústavný súd rozhoduje vo veci samej nálezom. Nález sa doručuje účastníkom konania. Predseda Ústavného súdu môže rozhodnúť, že nález sa doručí aj ďalším osobám.

(2) Nález, ktorým sa zistil nesúlad právnych predpisov s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou,⁹⁾ vyhlási sa spôsobom ustanoveným na vyhlasovanie zákonov. Nález je všeobecne záväzný odo dňa jeho vyhlásenia v Zbierke zákonov.

§ 41a

(1) Právny predpis, jeho časti alebo niektoré jeho ustanovenia strácajú účinnosť¹⁰⁾ dňom vyhlásenia nálezu Ústavného súdu v Zbierke zákonov.

(2) Orgán, ktorý je povinný uviesť právny predpis do súladu podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy, je viazaný právnym názorom vysloveným v náleze Ústavného súdu.

(3) Stratou účinnosti, prípadne platnosti právnych predpisov na základe nálezu Ústavného súdu sa neobnovuje platnosť právnych predpisov nimi zrušených; ak však išlo len o ich zmenu alebo o doplnenie, platí skorší právny predpis v znení platnom pred touto zmenou alebo doplnením.

(4) Ak preskúmané právne predpisy stratia platnosť pred vyhlásením nálezu Ústavného súdu, konanie sa zastaví.

§ 41b

(1) Ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

(2) Ostatné právoplatné rozhodnutia vydané v civilnom procese alebo správnom konaní na základe právneho predpisu, ktorý celkom, sčasti alebo v niektorom ustanovení stratil účinnosť, zostávajú nedotknuté; povinnosti uložené takýmito rozhodnutiami nemožno nútene vymáhať.¹¹⁾

Druhý oddiel

Konanie o súlade medzinárodných zmlúv

§ 41c

(1) Návrh na začatie konania o súlade dojednanej medzinárodnej zmluvy s Ústavou alebo s ústavnými zákonmi, na ktorú je potrebný súhlas Národnej rady Slovenskej republiky, môže podať Ústavnému súdu prezident Slovenskej republiky alebo vláda Slovenskej republiky pred jej predložením na rokovanie Národnej rady Slovenskej republiky.

(2) Návrh okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 ods. 1 musí obsahovať

- a) označenie dojednanej medzinárodnej zmluvy,
- b) podklady, z ktorých sa vychádzalo pri dojednaní medzinárodnej zmluvy,
- c) dôvody, ktoré viedli navrhovateľa k pochybnostiam o súlade dojednanej medzinárodnej zmluvy s Ústavou alebo s ústavnými zákonmi.

(3) K návrhu sa pripojí predmetná medzinárodná zmluva.

§ 41d

Ústavný súd rozhodne o návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia.

§ 41e

(1) Ústavný súd rozhoduje vo veci samej nálezom, ktorý sa doručí navrhovateľovi a Národnej rade Slovenskej republiky.

(2) Ak Ústavný súd rozhodol, že dojednaná medzinárodná zmluva nie je v súlade s Ústavou alebo s ústavnými zákonmi, nemožno ju ratifikovať.

Tretí oddiel

Konanie o predmete referenda

§ 41f

(1) Návrh na začatie konania o súlade predmetu referenda, ktoré sa má vyhlásiť podľa osobitného predpisu,¹²⁾ môže podať prezident Slovenskej republiky, ak má pred vyhlásením referenda pochybnosti, či predmet referenda je v súlade s Ústavou alebo s ústavnými zákonmi.

(2) Návrh okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 ods. 1 musí obsahovať

- a) predmet referenda,
- b) právny základ na vyhlásenie referenda,
- c) dôvody, ktoré viedli navrhovateľa k pochybnostiam, či predmet referenda je v súlade s Ústavou alebo s ústavnými zákonmi.

§ 41g

(1) Ústavný súd rozhodne o návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia.

(2) Ústavný súd si pred rozhodnutím vyžiada stanovisko Národnej rady Slovenskej republiky, ak sa má referendum vyhlásiť na základe jej uznesenia, alebo stanovisko petičného výboru ustanoveného podľa osobitného predpisu,¹³⁾ ak sa má referendum vyhlásiť na základe petície občanov.

§ 41h

(1) Ústavný súd rozhoduje vo veci samej nálezom, ktorý sa doručí navrhovateľovi a Národnej rade Slovenskej republiky alebo petičnému výboru, ak sa má referendum vyhlásiť na základe petície občanov.

(2) Ak Ústavný súd rozhodne, že predmet referenda nie je v súlade s Ústavou alebo s ústavnými zákonmi, nemožno také referendum vyhlásiť.

Štvrtý oddiel

Konanie vo veciach sporov o príslušnosť

§ 42

Návrh na začatie konania môže podať ústredný orgán, ktorý tvrdí, že je príslušný na rozhodnutie, ako aj ten, ktorý svoju príslušnosť odmieta. K návrhu treba pripojiť spisové podklady potrebné na rozhodnutie Ústavného súdu.

§ 44

Ústavný súd v týchto veciach rozhoduje nálezom.

Piaty oddiel

Výklad ústavných zákonov

§ 45

Ústavný súd podáva výklad ústavných zákonov len vtedy, ak je vec sporná.

§ 46

(1) Oprávnenými na podanie návrhu sú osoby uvedené v § 18 ods. 1 písm. a) až e).

(2) Účastníkom konania je tiež iný štátny orgán, o ktorom navrhovateľ tvrdí, že ústavný zákon nesprávne vykladá.

§ 47

Návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať údaje o tom, ktorý ústavný zákon, prípadne ktorá jeho časť alebo ktoré jeho ustanovenie sa má vyložiť, z akých dôvodov je vec sporná a ktorý štátny orgán si podľa navrhovateľa nesprávne vykladá ústavný zákon.

§ 48

O návrhu na podanie výkladu koná senát Ústavného súdu na neverejnom zasadnutí a rozhoduje uznesením.

Šiesty oddiel

Konanie o súlade uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky

o zrušení individuálnej milosti alebo amnestie**§ 48a**

Na konanie o preskúmaní uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky schváleného podľa čl. 86 písm. i) Ústavy sa primerane použijú ustanovenia § 19 až 41b, ak § 48b neustanovuje inak.

§ 48b

(1) Ústavný súd začne konanie vo veci podľa čl. 129a Ústavy bez návrhu, konanie sa začína dňom vyhlásenia uznesenia schváleného Národnou radou Slovenskej republiky podľa čl. 86 písm. i) Ústavy v Zbierke zákonov.

(2) Účastníkom konania je len Národná rada Slovenskej republiky.

(3) Vedľajším účastníkom konania je vláda Slovenskej republiky zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, ak sa koná o uznesení, ktorým sa zrušila amnestia a prezident Slovenskej republiky, ak sa koná o uznesení, ktorým sa zrušila individuálna milosť.

(4) Pred rozhodnutím vo veci samej podľa tohto oddielu si predseda Ústavného súdu vyžiada

- a) stanovisko Národnej rady Slovenskej republiky spolu s pripojeným záznamom o diskusii na jej schôdzi k uzneseniu schválenému Národnou radou Slovenskej republiky podľa čl. 86 písm. i) Ústavy,
- b) stanovisko prezidenta Slovenskej republiky a
- c) stanovisko vlády Slovenskej republiky; stanovisko za vládu Slovenskej republiky predkladá Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

(5) Plénum Ústavného súdu rozhoduje vo veci samej nálezom. Nález sa doručuje Národnej rade Slovenskej republiky a vláde Slovenskej republiky, ak ide o amnestiu a prezidentovi, ak ide o individuálnu milosť. Predseda Ústavného súdu môže rozhodnúť, že nález sa doručí aj ďalším osobám.

(6) Ústavný súd rozhodne o súlade uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky o zrušení amnestie alebo individuálnej milosti alebo jeho časti do 60 dní odo dňa začatia konania; ak Ústavný súd v tejto lehote nerozhodne, konanie sa zastaví.

(7) Uznesenie o zastavení konania alebo zamietnutí návrhu vytvára prekážku veci rozhodnutej, ktorá vylučuje ďalší prieskum uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky o zrušení amnestie alebo individuálnej milosti Ústavným súdom Slovenskej republiky.

Siedmy oddiel**Konanie o sťažnostiach****Konanie o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb****§ 49**

Sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba (ďalej len „sťažovateľ“), ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

§ 50

(1) Sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie,

- a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili,
- b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody,
- c) proti komu sťažnosť smeruje.

(2) K sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

(3) Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

§ 51

(1) Účastníci konania sú sťažovateľ a orgán verejnej moci, proti ktorému sťažnosť smeruje.

(2) Ak Ústavný súd na predbežnom prerokovaní prijme sťažnosť na ďalšie konanie (§ 25 ods. 3) a povaha veci to vyžaduje, vhodným spôsobom upovedomí o podanej sťažnosti fyzickú osobu alebo právnickú osobu, ktorá je alebo bola účastníkom konania pred orgánom verejnej moci, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie, prijaté opatrenie alebo vykonaný iný zásah, ktorým malo dôjsť k porušeniu základných práv a slobôd sťažovateľa. Osoba upovedomená podľa predchádzajúcej vety má právo vyjadriť sa k sťažnosti v lehote určenej Ústavným súdom.

§ 52

(1) Podanie sťažnosti nemá odkladný účinok.

(2) Ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti; najmä uloží orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil základné práva alebo slobody sťažovateľa, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

(3) Dočasné opatrenie zaniká najneskoršie právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej, ak Ústavný súd nerozhodne o jeho skoršom zrušení.

(4) Dočasné opatrenie možno zrušiť aj bez návrhu, ak pominú dôvody, pre ktoré sa nariadilo.

§ 53

(1) Sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.¹⁴⁾

(2) Ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺňa podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

(3) Sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

§ 54

Ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, Ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak Ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

§ 55

Ústavný súd vychádza zo skutkových zistení urobených v predchádzajúcich konaniach, ak sa nerozhodne inak.

§ 56

(1) Ak Ústavný súd sťažnosti vyhovie, v náleze vysloví, ktoré základné právo alebo sloboda a ktoré ustanovenie Ústavy, ústavného zákona alebo medzinárodnej zmluvy sa porušili, a akým právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa základné právo alebo sloboda porušili.

(2) Ak sa základné právo alebo sloboda porušili rozhodnutím alebo opatrením, Ústavný súd také rozhodnutie alebo opatrenie zruší. Ústavný súd zruší aj iný zásah, ktorým sa porušilo základné právo alebo sloboda, ak to pripúšťa povaha tohto iného zásahu.

(3) Ak Ústavný súd sťažnosti vyhovie, môže

- a) prikázať, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil svojou nečinnosťou, vo veci konal podľa osobitných predpisov,¹⁴⁾
- b) vrátiť vec na ďalšie konanie,
- c) zakázať pokračovanie v porušovaní základného práva alebo slobody, alebo
- d) prikázať, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil, obnovil stav pred porušením základného práva alebo slobody.

(4) Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

(5) Ak Ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu.

(6) Ak Ústavný súd právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah zruší a vec vráti na ďalšie konanie, ten, kto vo veci vydal rozhodnutie, rozhodol o opatrení alebo vykonal iný zásah, je povinný vec znova prerokovať a rozhodnúť. V tomto konaní alebo postupe je viazaný právnym názorom Ústavného súdu.

(7) Ten, kto vo veci vydal rozhodnutie, rozhodol o opatrení alebo vykonal iný zásah, je viazaný rozhodnutím podľa odseku 3, ktoré je vykonateľné jeho doručením.

Konanie o sťažnostiach orgánov územnej samosprávy**§ 57**

Sťažnosť môže podať orgán územnej samosprávy,¹⁵⁾ ktorý tvrdí, že neústavným alebo nezákonným rozhodnutím, alebo iným neústavným alebo nezákonným zásahom sa zasiahlo do veci územnej samosprávy, ak o ochrane proti takým rozhodnutiam alebo zásahom nerozhoduje iný

súd.

§ 58

(1) Sťažnosť okrem všeobecných náležitostí návrhu uvedených v § 20 musí obsahovať označenie

- a) neústavného alebo nezákonného rozhodnutia, alebo neústavného alebo nezákonného zásahu,
- b) veci územnej samosprávy, do ktorej sa zasiahlo,
- c) proti komu sťažnosť smeruje.

(2) K sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia alebo dôkaz o inom zásahu.

§ 58a

Účastníci konania sú orgán územnej samosprávy, ktorý podal sťažnosť, a ten, proti komu sťažnosť smeruje.

§ 58b

(1) Sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu pred zásahom do veci územnej samosprávy účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.¹⁶⁾

(2) Ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

(3) Sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia alebo upovedomenia o inom zásahu do veci územnej samosprávy. Táto lehota sa pri zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ o tomto zásahu mohol dozvedieť.

§ 58c

Ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, Ústavný súd konanie o nej zastaví.

§ 58d

(1) Ak Ústavný súd sťažnosti vyhovie, v náleze vysloví, v čom spočíva neústavné alebo nezákonné rozhodnutie, alebo neústavný alebo nezákonný zásah do veci územnej samosprávy, ktorý ústavný zákon alebo zákon sa porušil, a akým rozhodnutím alebo zásahom toto porušenie nastalo.

(2) Ak zásah do veci územnej samosprávy nastal rozhodnutím, Ústavný súd toto rozhodnutie súčasne zruší. Ak porušenie práva na územnú samosprávu spočívalo v inom zásahu, ako je rozhodnutie, Ústavný súd zakáže pokračovať v porušovaní práva a prikáže, ak je to možné, aby sa obnovil stav pred porušením.

(3) Ak Ústavný súd rozhodnutie zruší a vec vráti na ďalšie konanie, orgán, ktorý vo veci rozhodol, je povinný vec znova prerokovať a rozhodnúť. V tomto konaní je viazaný právnym názorom Ústavného súdu.

§ 58e

V konaní o sťažnostiach orgánov územnej samosprávy sa primerane použijú aj ustanovenia § 53 ods. 2 a § 55.

Ôsmy oddiel
Konanie vo volebných veciach

§ 59

(1) Sťažnosť pre neústavnosť alebo nezákonnosť volieb do Národnej rady Slovenskej republiky, do Európskeho parlamentu alebo do orgánu miestnej samosprávy alebo proti výsledku volieb môže podať okrem navrhovateľov uvedených v § 18 ods. 1 písm. a) až e) aj politická strana, ktorá sa na voľbách zúčastnila, 10 % oprávnených voličov volebného obvodu alebo kandidát, ktorý získal vo volebnom obvode najmenej 10 % voličov.

(2) Sťažnosť proti výsledku volieb do Národnej rady Slovenskej republiky, do Európskeho parlamentu alebo do orgánu miestnej samosprávy môže podať aj protikandidát, ktorý získal aspoň 10 % hlasov. Sťažnosť môže podať aj najmenej 10 % voličov príslušného volebného obvodu; k sťažnosti musia byť pripojené podpisy a adresy týchto občanov.

§ 60

(1) Návrh na začatie konania popri všeobecných náležitostiach uvedených v § 20 musí obsahovať

- a) vyjadrenie sťažovateľa o tom, či napáda voľby na celom území Slovenskej republiky, alebo len v určitom volebnom obvode; kandidát môže napádať len zvolenie iného kandidáta vo svojom volebnom obvode,
- b) dôvody, pre ktoré voľby napáda, s označením dôkazov,
- c) údaje a dôkazy o tom, že je oprávneným navrhovateľom podľa § 59; to neplatí v prípade navrhovateľov uvedených v § 18 písm. a) až e),
- d) návrh na rozhodnutie vo veci podľa § 63 ods. 2.

(2) Návrh podľa odseku 1 sa musí podať do desiatich dní po oznámení výsledku volieb.

§ 61

Okrem navrhovateľa sú účastníkmi konania aj politické strany a politické hnutia, ktoré vo voľbách získali zastúpenie v Národnej rade Slovenskej republiky, v Európskom parlamente alebo v orgánoch miestnej samosprávy. V konaní o sťažnosti kandidáta (§ 59 ods. 1) sú účastníkmi len sťažovateľ a kandidát, proti ktorému sťažnosť smeruje.

§ 62

Ústavný súd si vyžiada všetky doklady a správy týkajúce sa volieb.

§ 63

(1) Ústavný súd môže

- a) vyhlásiť voľby za neplatné,
- b) zrušiť napadnutý výsledok volieb,
- c) zrušiť rozhodnutie volebnej komisie a vyhlásiť za zvoleného toho, kto bol riadne zvolený,
- d) sťažnosť zamietnuť.

(2) V prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a) až c) Ústavný súd rozhoduje nálezom.

(3) Nález, ktorým sa vyhlásili voľby za neplatné, doručí sa aj s odôvodnením neodkladne

Národnej rade Slovenskej republiky a Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.

(4) Rozhodnutie uvedené v odseku 1 písm. b) a c) oznámi Ústavný súd Národnej rade Slovenskej republiky alebo príslušnému orgánu miestnej samosprávy, politickým stranám a politickým hnutiam, ako aj členovi orgánu uvedenému v § 61.

(5) Uznesenie o zamietnutí sťažnosti sa oznamuje iba sťažovateľovi.

(6) Ústavný súd rozhodne o sťažnosti na neústavnosť alebo nezákonnosť volieb do orgánu miestnej samosprávy alebo proti výsledku volieb do orgánu miestnej samosprávy do 90 dní od doručenia sťažnosti.

§ 63a

(1) Sťažnosť na neústavnosť alebo nezákonnosť voľby prezidenta Slovenskej republiky môžu podať navrhovatelia uvedení v § 18 ods. 1 písm. a), c) a e) a kandidát na funkciu prezidenta Slovenskej republiky, ktorý vo voľbe neuspel.

(2) Účastníkmi konania sú navrhovateľ a kandidát, ktorý bol zvolený za prezidenta Slovenskej republiky v napadnutej voľbe.

§ 63b

(1) Návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí ďalej obsahovať:

- a) vyjadrenie navrhovateľa o tom, či napáda voľbu prezidenta Slovenskej republiky na celom území Slovenskej republiky, alebo len v určitom volebnom okrsku,
- b) vyjadrenie navrhovateľa o tom, či napáda voľbu prezidenta Slovenskej republiky pre neústavnosť alebo pre nezákonnosť, alebo z oboch týchto dôvodov s uvedením právnych predpisov, ktoré boli porušené,
- c) dôvody, pre ktoré voľbu prezidenta Slovenskej republiky napáda, s označením dôkazov,
- d) údaje a dôkazy o tom, že je oprávneným navrhovateľom podľa § 63a; to neplatí, ak ide o navrhovateľov uvedených v § 18 ods. 1 písm. a), c) a e),
- e) návrh na rozhodnutie vo veci podľa § 63a.

(2) Návrh podľa odseku 1 sa musí podať do desiatich dní po oznámení výsledku voľby prezidenta Slovenskej republiky.

§ 63c

Účelom tohto konania je preskúmať ústavnosť a zákonnosť napadnutej voľby prezidenta Slovenskej republiky. Na to si Ústavný súd vyžiada potrebné volebné dokumenty¹⁷⁾ a vypočuje dotknuté osoby.

§ 63d

(1) Ústavný súd môže

- a) vyhlásiť voľbu prezidenta Slovenskej republiky za neplatnú a nariadiť opakovanie voľby podľa osobitného predpisu,¹⁸⁾
- b) sťažnosť zamietnuť.

(2) Ústavný súd rozhoduje nálezom.

(3) V prípade podľa odseku 1 písm. a) Ústavný súd nález neodkladne doručí aj s odôvodnením predsedovi Národnej rady Slovenskej republiky a Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.

(4) Nález o zamietnutí sťažnosti podľa odseku 1 písm. b) Ústavný súd oznámi navrhovateľovi.

Deviaty oddiel

Konanie o rozpustení alebo pozastavení činnosti politickej strany alebo hnutia

§ 64

V konaní podľa čl. 129 ods. 4 Ústavy sa primerane použijú ustanovenia § 49 až 56 tohto zákona.

§ 65

(1) Návrh na preskúmanie rozhodnutia o rozpustení alebo pozastavení činnosti politickej strany alebo politického hnutia môže podať okrem navrhovateľov uvedených v § 18 ods. 1 písm. a) až e) aj politická strana alebo politické hnutie. Návrh na začatie konania má odkladný účinok.

(2) Pred rozhodnutím vo veci si predseda Ústavného súdu alebo predseda senátu vyžiada stanovisko Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a generálneho prokurátora Slovenskej republiky.

(3) Rozhodnutie Ústavného súdu sa doručuje navrhovateľovi a Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.

Desiaty oddiel

Konanie o sťažnostiach proti výsledku referenda a o sťažnostiach proti výsledku ľudového hlasovania o odvolaní prezidenta Slovenskej republiky

§ 66

(1) Ak v tomto zákone nie je ustanovené inak, platia pre konanie o sťažnosti proti výsledku referenda ustanovenia o návrhu na začatie konania.

(2) Navrhovateľom môže byť

- a) najmenej 1/5 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky,
- b) prezident Slovenskej republiky,
- c) vláda Slovenskej republiky,
- d) generálny prokurátor Slovenskej republiky,
- e) skupina najmenej 350 tisíc občanov Slovenskej republiky.

(3) Sťažnosť musí byť podaná Ústavnému súdu do 30 dní od zverejnenia výsledkov referenda.

§ 67

Štátne orgány a orgány, ktoré sa zúčastňujú na organizovaní referenda a zisťovaní jeho výsledkov, sú povinné Ústavnému súdu na jeho požiadanie poskytnúť informácie a predložiť doklady týkajúce sa referenda.

§ 68

(1) Predseda Ústavného súdu a členovia senátu sú oprávnení za prítomnosti predsedu príslušnej ústrednej komisie pre referendum otvoriť zapečatenú zložku s dokladmi o hlasovaní a vykonať

úkony potrebné na preskúmanie ústavnosti postupu referenda.

(2) O otvorení zložky a zistených skutočnostiach sa spíše zápisnica, ktorú podpíšu predseda Ústavného súdu a ostatné zúčastnené osoby podľa odseku 1, ktoré sú oprávnené uviesť prípadné výhrady k obsahu zápisnice.

(3) Po vykonaní potrebných úkonov predseda Ústavného súdu zložku zapečatí.

§ 69

Ak Ústavný súd zistí, že porušenie ústavnosti rozhodujúcim spôsobom ovplyvnilo alebo mohlo ovplyvniť výsledok, nálezom vysloví, že vykonané referendum je neplatné.

§ 70

(1) O sťažnosti proti výsledku referenda rozhodne Ústavný súd do desiatich dní od jej doručenia.

(2) Nález Ústavného súdu sa neodkladne uverejní prostredníctvom Tlačovej agentúry Slovenskej republiky a vyhlási sa bez odôvodnenia v Zbierke zákonov.

§ 70a

(1) V konaní o sťažnosti proti výsledku ľudového hlasovania o odvolaní prezidenta Slovenskej republiky Ústavný súd použije ustanovenia § 66 ods. 1 a § 67 až 69.

(2) Navrhovateľom môže byť

- a) najmenej pätnásť poslancov Národnej rady Slovenskej republiky,
- b) vláda Slovenskej republiky.

(3) Sťažnosť musí byť podaná Ústavnému súdu do desiatich dní od zverejnenia výsledku ľudového hlasovania o odvolaní prezidenta Slovenskej republiky.

§ 70b

(1) O sťažnosti proti výsledku ľudového hlasovania o odvolaní prezidenta Slovenskej republiky rozhodne Ústavný súd do desiatich dní.

(2) Nález Ústavného súdu sa neodkladne oznámi prezidentovi Slovenskej republiky, navrhovateľovi, predsedovi Národnej rady Slovenskej republiky a vyhlási sa bez odôvodnenia v Zbierke zákonov.

Jedenásty oddiel

Konanie o sťažnosti proti rozhodnutiu o overení alebo neoverení mandátu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky

§ 71

Konanie sa začína na návrh poslanca Národnej rady Slovenskej republiky.

§ 72

(1) K sťažnosti sa pripojí uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky o overení alebo neoverení mandátu.

(2) Lehota na podanie sťažnosti proti uzneseniu o overení alebo neoverení mandátu je 30 dní.

§ 73

O návrhu rozhodne senát uznesením.

Dvanásty oddiel**Konanie o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov****§ 73a**

(1) Konanie sa začína na návrh verejného funkcionára,¹⁹⁾ ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov²⁰⁾ alebo podľa osobitného predpisu^{20a)} (ďalej len „orgán“).

(2) O podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1.

§ 73b

(1) Účastníkom konania je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov²⁰⁾ alebo podľa osobitného predpisu.^{20a)}

(2) O návrhu koná a rozhoduje senát Ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

(3) Ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára¹⁹⁾ je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov alebo s osobitným predpisom,^{20b)} rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

(4) Rozhodnutie Ústavného súdu je konečné.²⁰⁾

Trinásty oddiel**Konanie o obžalobe na prezidenta republiky****§ 74**

(1) Pri rozhodovaní o obžalobe Národnej rady Slovenskej republiky na prezidenta republiky pre vlastizradu je Ústavný súd viazaný Trestným zákonom, len pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku.

(2) Pre konanie sa primerane použijú ustanovenia Trestného poriadku.

(3) Ústavný súd rozhoduje rozsudkom.

(4) Odsudzujúce rozhodnutie Ústavného súdu znamená podľa čl. 107 Ústavy stratu funkcie prezidenta a spôsobilosti túto funkciu opätovne získať.

Štrnásty oddiel**Konanie o súlade rozhodnutia o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu****§ 74a**

(1) Návrh na začatie konania o súlade rozhodnutia o vyhlásení výnimočného stavu a ďalších rozhodnutí nadväzujúcich na toto rozhodnutie sú oprávnené podať osoby uvedené v § 18 ods. 1 písm. a), c) a e).

(2) Návrh na začatie konania o súlade rozhodnutia o vyhlásení núdzového stavu a ďalších rozhodnutí nadväzujúcich na toto rozhodnutie sú oprávnené podať osoby uvedené v § 18 ods. 1 písm. a) a b).

(3) Účastníci konania sú navrhovateľ a prezident Slovenskej republiky.

§ 74b

(1) Návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 ods. 1 musí obsahovať

- a) opísanie podmienok, za akých bolo vydané rozhodnutie o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu,
- b) uvedenie ďalších rozhodnutí nadväzujúcich na rozhodnutie o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu,
- c) dôvody, pre ktoré má navrhovateľ pochybnosti o súlade rozhodnutia o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu s Ústavou alebo s ústavnými zákonmi.

(2) Navrhovateľ, ak je to možné, pripojí rovnopis rozhodnutia o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu a rovnopisy ďalších rozhodnutí nadväzujúcich na rozhodnutie o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu.

§ 74c

Návrh na začatie konania možno podať do desiatich dní od vyhlásenia výnimočného stavu alebo núdzového stavu. Ústavný súd rozhodne o návrhu do troch dní od jeho doručenia.

§ 74d

Ústavný súd rozhoduje vo veci samej nálezom, ktorý sa doručí účastníkom konania. Súčasne sa nález doručí predsedovi vlády Slovenskej republiky a predsedovi Národnej rady Slovenskej republiky. Predseda Ústavného súdu zabezpečí uverejnenie tohto nálezu prostredníctvom Tlačovej agentúry Slovenskej republiky.

Pätnásty oddiel

Konanie o sťažnosti proti uzneseniu Súdnej rady Slovenskej republiky

§ 74da

(1) Uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“) je na účely tohto oddielu uznesenie súdnej rady podľa čl. 154d ods. 1 až 3 Ústavy.

(2) Sťažovateľom môže byť

- a) sudca, ktorý podľa uznesenia súdnej rady nespĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti, ktoré dávajú záruku, že funkciu bude vykonávať riadne (ďalej len „predpoklady sudcovskej spôsobilosti“),
- b) minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti“), ak súdna rada uznesením rozhodla, že sudca spĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti, a to napriek tomu, že podklady Národného bezpečnostného úradu tento záver neodôvodňujú.

(3) Účastníkom konania je sudca podľa odseku 2 písm. a) a súdna rada; minister spravodlivosti je účastníkom konania len vtedy, ak konanie začalo na jeho návrh.

(4) Sťažnosť možno podať v lehote 30 dní od doručenia uznesenia súdnej rady. Sťažnosť sudcu

podľa odseku 2 písm. a) má odkladný účinok.

(5) Sťažnosť proti uzneseniu súdnej rady musí okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 obsahovať aj označenie uznesenia súdnej rady a uvedenie dôvodov, pre ktoré ju sťažovateľ podáva.

§ 74db

(1) Pred rozhodnutím vo veci samej si predseda Ústavného súdu vyžiada stanovisko súdnej rady, ku ktorému je súdna rada povinná pripojiť podklad Národného bezpečnostného úradu, ako aj napadnuté uznesenie súdnej rady, zápisnicu z hlasovania, zápisnicu zo zasadnutia súdnej rady a zvukový záznam zo zasadnutia súdnej rady.

(2) Predseda Ústavného súdu si vyžiada aj stanovisko riaditeľa Národného bezpečnostného úradu.

§ 74dc

(1) Ak Ústavný súd vyhovie sťažnosti sudcu podľa § 74da ods. 2 písm. a), uznesenie súdnej rady zruší a vysloví, že sudca spĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti, inak sťažnosť zamietne.

(2) Ak Ústavný súd vyhovie sťažnosti ministra spravodlivosti podľa § 74da ods. 2 písm. b), uznesenie súdnej rady zruší a vec vráti súdnej rade, inak sťažnosť zamietne. Ak Ústavný súd vráti vec súdnej rade, je súdna rada viazaná právnym názorom Ústavného súdu.

(3) Ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, Ústavný súd konanie o nej zastaví. Ústavný súd bezodkladne zašle oznámenie o späťvzati sťažnosti ostatným účastníkom konania.

(4) Ústavný súd rozhoduje vo veci samej nálezom. Nález sa doručuje účastníkom konania.

Šestnásty oddiel

Ďalšia disciplinárna a iná právomoc Ústavného súdu

§ 74e

(1) Na disciplinárne konanie voči predsedovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podpredsedovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky sa primerane použijú osobitné predpisy.²¹⁾

(2) Ak príslušný orgán oznámi predsedovi Ústavného súdu, že žiada Ústavný súd o vydanie súhlasu na vzatie do väzby sudcu, sudcu podľa osobitného predpisu²²⁾ alebo generálneho prokurátora Slovenskej republiky, predseda Ústavného súdu zvolá bez zbytočného odkladu plénum Ústavného súdu. Plénum Ústavného súdu prerokuje a rozhodne o žiadosti príslušného orgánu, pričom umožní osobe, ktorej sa žiadosť týka, vyjadriť sa o veci. Ak sa žiadosť týka sudcu, ten nehlasuje.

(3) Ak bol sudca podľa osobitného predpisu²²⁾ alebo generálny prokurátor Slovenskej republiky pristihnutý a zadržaný pri trestnom čine, postupuje sa rovnako, ako ustanovuje § 14 ods. 4 tohto zákona.

ŠTVRTÁ ČASŤ
PRESKÚMANIE ROZHODNUTIA ÚSTAVNÉHO SÚDU

Obnova konania pred Ústavným súdom

§ 75

(1) Právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu možno za podmienok ustanovených týmto zákonom napadnúť návrhom na obnovu konania pred Ústavným súdom, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná (ďalej len "orgán medzinárodnej organizácie"), vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred Ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie Ústavného súdu. Ustanovenie § 24 písm. c) sa v tomto prípade nepoužije.

(2) Návrh na obnovu konania pred Ústavným súdom podľa čl. 133 Ústavy musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 20 ods. 1 a 2 obsahovať

- a) označenie rozhodnutia Ústavného súdu, proti ktorému smeruje,
- b) označenie rozhodnutia orgánu medzinárodnej organizácie, o ktoré sa opiera.

(3) Návrh na obnovu konania pred Ústavným súdom je oprávnený podať ten, kto bol vo veci uvedenej v odseku 1 účastníkom konania pred Ústavným súdom a v koho prospech orgán medzinárodnej organizácie rozhodol.

(4) Účastníkmi konania o návrhu na obnovu konania sú tiež účastníci konania pred Ústavným súdom, ktorého obnova je navrhovaná, ktorí nie sú navrhovateľmi; tí, ktorí boli v tomto konaní vedľajšími účastníkmi, sú nimi aj v konaní o návrhu na obnovu konania.

(5) Návrh na obnovu konania pred Ústavným súdom možno podať do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa rozhodnutie orgánu medzinárodnej organizácie stalo konečným, alebo od toho času, keď návrh na obnovu konania pred Ústavným súdom mohol byť uplatnený.

§ 75a

(1) O návrhu na obnovu konania, ktorý smeruje proti rozhodnutiu pléna Ústavného súdu, rozhoduje plénum Ústavného súdu.

(2) O návrhu na obnovu konania, ktorý smeruje proti rozhodnutiu senátu Ústavného súdu, rozhoduje iný senát Ústavného súdu.

§ 75b

(1) Ak Ústavný súd zistí, že z rozhodnutia orgánu medzinárodnej organizácie nevyplýva povinnosť opätovného preskúmania napadnutého rozhodnutia Ústavného súdu, návrh na obnovu konania ako zjavne neopodstatnený uznesením odmietne.

(2) Ak Ústavný súd zistí, že z rozhodnutia orgánu medzinárodnej organizácie vyplýva povinnosť opätovného preskúmania napadnutého rozhodnutia Ústavného súdu, svojím nálezom obnovu konania povolí a napadnuté rozhodnutie Ústavného súdu zruší. Ústavný súd môže zrušiť aj ďalšie rozhodnutia Ústavného súdu vydané v pôvodnom konaní, ak to vyplýva z právneho názoru vysloveného v rozhodnutí orgánu medzinárodnej organizácie a je to potrebné na dosiahnutie účelu obnovy konania.

(3) Ak na základe návrhu na obnovu konania Ústavný súd obnovu konania povolí, znovu prerokuje pôvodný návrh na začatie konania podľa príslušných ustanovení tohto zákona, pričom

vychádza z právneho názoru vysloveného v rozhodnutí orgánu medzinárodnej organizácie.

PIATA ČASŤ
PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 76

(1) Zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vydané v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike, ktoré sú v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, strácajú účinnosť dňom vyhlásenia nálezu Ústavného súdu v Zbierke zákonov; ich neplatnosť nastáva deväťdesiatym dňom po vyhlásení nálezu Ústavného súdu v Zbierke zákonov.²³⁾

(2) Na konanie sa primerane použijú ustanovenia tretej časti druhej hlavy prvého oddielu tohto zákona.

§ 77

Ústavný súd má v štátnom rozpočte Slovenskej republiky samostatnú kapitolu.

§ 78

V čase, keď Ústavný súd zasadá, je zakázané zhromažďovanie občanov za účelom pôsobenia na jeho rozhodovanie, a to v okruhu 50 m od budovy Ústavného súdu alebo miesta, kde Ústavný súd pojednáva.

§ 79

Podrobnosti o organizácii Ústavného súdu a o konaní pred ním upravuje spravovací a rokovací poriadok Ústavného súdu, ktorý schvaľuje plénum Ústavného súdu. Vyhlasuje sa v Zbierke zákonov.

§ 79a

(1) Fyzická osoba alebo právnická osoba, o ktorej ústavnej sťažnosti alebo podnete sa do nadobudnutia účinnosti tohto zákona nerozhodlo vo veci samej, môže do 30 dní od nadobudnutia účinnosti tohto zákona požiadať, aby sa jej podanie posudzovalo ako podanie podľa tohto zákona; v takom prípade sa vo veci ďalej koná podľa tohto zákona po nadobudnutí jeho účinnosti.

(2) Ústavný súd sťažnosť odmietne, ak už vo veci, ktorá je s ňou obsahovo zhodná, rozhodol v konaní o ústavnej sťažnosti alebo v konaní o podnete podľa doterajších predpisov.

§ 79b

Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. apríla 2010

Konanie o sťažnosti na neústavnosť alebo nezákonnosť volieb do orgánu miestnej samosprávy alebo proti výsledku volieb do orgánu miestnej samosprávy, ktoré sa neskončilo do 31. marca 2010, sa dokončí podľa ustanovení účinných do 31. marca 2010.

§ 79c

Prechodné ustanovenie

Na konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona sa použije tento zákon.

§ 80

Zrušuje sa zákon Slovenskej národnej rady č. 8/1992 Zb. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky a o konaní pred ním.

§ 81

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

Príloha č. 1

k zákonu Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov

CHARAKTERISTIKY PLATOVÝCH TRIED ŠTÁTNEHO ZAMESTNANCA

v Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky

4. PLATOVÁ TRIEDA

Kvalifikačné predpoklady: úplné stredné všeobecné vzdelanie, úplné stredné odborné vzdelanie alebo vyššie odborné vzdelanie, odborná prax a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Funkcia: hlavný referent

Činnosti:

- 4.01 Samostatné vybavovanie odbornej agendy uplatňovania štátnozamestnaneckých vzťahov vo vecne vymedzenej oblasti.
- 4.02 Samostatné vybavovanie ucelenej odbornej agendy v oblasti utajovaných skutočností.
- 4.03 Samostatné vybavovanie ucelenej odbornej agendy vo vecne vymedzenej oblasti tvoriacej podklad na riadenie, na rozhodovanie, na kontrolu alebo príprava podkladov na odborné stanoviská.
- 4.04 Samostatná odborná činnosť v oblasti súdnej agendy a správy registrov.
- 4.05 Samostatné vybavovanie ucelenej odbornej agendy v oblasti protokolu a zahraničných vzťahov.
- 4.06 Samostatná činnosť v oblasti odbornej prípravy a realizácie archivovania záznamov, fotodokumentácie a iných významných dokumentov.
- 4.07 Samostatná odborná činnosť na úseku sprístupňovania informácií.

5. PLATOVÁ TRIEDA

Kvalifikačné predpoklady: vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa alebo vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Funkcia: radca

Činnosti:

- 5.01 Samostatná odborná činnosť vo vecne vymedzenej oblasti alebo odborná činnosť na vypracúvanie čiastkových podkladov na odborné stanoviská vo vecne vymedzenej oblasti.
- 5.02 Zostavovanie rozpočtu v určenom rozsahu a sledovanie plnenia príjmov a čerpania výdavkov.
- 5.03 Kontrolná činnosť vo vecne vymedzenej oblasti.

6. PLATOVÁ TRIEDA

Kvalifikačné predpoklady: vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa alebo vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa, odborná prax a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Funkcia: samostatný radca

Činnosti:

- 6.01 Samostatná odborná činnosť pri zabezpečovaní právnych vzťahov štátnych zamestnancov.

- 6.02 Samostatná odborná činnosť pri vykonávaní ucelenej agendy v oblasti rozpočtovania alebo financovania.
- 6.03 Samostatná odborná činnosť pri navrhovaní opatrení alebo samostatné posudzovanie a vypracúvanie odborných stanovísk vo vecne vymedzenej oblasti.
- 6.04 Protokolárne zabezpečovanie oficiálnych návštev a služobných zahraničných návštev.
- 6.05 Koordinačná, analytická a kontrolná činnosť na úseku ochrany utajovaných skutočností.
- 6.06 Analytická, metodická a organizačná činnosť v oblasti sprístupňovania informácií s prípadným priamym spracovaním a sprístupňovaním informácií.

7. PLATOVÁ TRIEDA

Kvalifikačné predpoklady: vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa, odborná prax a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Funkcia: odborný radca

Činnosti:

- 7.01 Koordinačná a metodická činnosť pri zabezpečovaní uplatňovania právnych vzťahov štátnych zamestnancov.
- 7.02 Koordinačná a metodická činnosť na úseku rozpočtovania a financovania.
- 7.03 Analytická činnosť vrátane vyhodnocovania výsledkov a príprava návrhov na rozhodovanie o otázkach vo vecne vymedzenej oblasti.
- 7.04 Koordinovanie a odborné redakčno-organizačné zabezpečovanie vydávania Zbierky nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky.
- 7.05 Koncepčná a koordinačná činnosť v oblasti zabezpečovania komplexných odborných právnych a informačných materiálov na prípravu podkladov na rozhodovanie.
- 7.06 Špecializovaná odborná činnosť v oblasti tvorby služobných predpisov na zabezpečovanie uplatňovania právnych vzťahov štátnych zamestnancov.
- 7.07 Systémová a vývojová činnosť pri riešení jednotlivých úloh častí štátneho informačného systému.
- 7.08 Špecializovaná odborná činnosť v oblasti ochrany utajovaných skutočností na všetkých stupňoch utajenia, koordinovanie a metodické usmerňovanie civilnej ochrany.
- 7.09 Kontrola hospodárenia s prostriedkami štátneho rozpočtu, s prostriedkami zo zahraničia a s majetkom štátu.
- 7.10 Rozhodovacia činnosť v oblasti sprístupňovania informácií.

8. PLATOVÁ TRIEDA

Kvalifikačné predpoklady: vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa, odborná prax a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Funkcia: hlavný radca

Činnosti:

- 8.01 Analýza podaní doručených na Ústavný súd vrátane prípravy návrhov na rozhodovanie.
- 8.02 Koncepčná a analytická činnosť, vypracúvanie komplexných informácií a príprava podkladov na rozhodovanie Ústavného súdu.
- 8.03 Koncepčná a koordinačná činnosť pri zabezpečovaní štátnych záležitostí.
- 8.04 Tvorba koncepcie štátnozamestnaneckých vzťahov.
- 8.05 Koncepčná a koordinačná činnosť pri plnení štátnych záležitostí v oblasti zahraničných vzťahov.
- 8.06 Koncepčná a koordinačná činnosť na úseku rozpočtovania a financovania, príprava

návrhov rozpočtu a záverečného účtu za rozpočtovú kapitolu.

8.07 Tvorba koncepcie a koordinačná činnosť v oblasti informačného systému Ústavného súdu v nadväznosti na realizáciu štátneho informačného systému.

8.08 Tvorivé spracúvanie a koordinovanie masmediálnej politiky.

9. PLATOVÁ TRIEDA

Kvalifikačné predpoklady: vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa, odborná prax a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Funkcia: štátny radca

Činnosti:

9.01 Tvorivé vypracúvanie odborných posudkov a stanovísk, príprava a vypracúvanie podkladov na rozhodovanie Ústavného súdu.

Príloha č. 2
k zákonu Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z.

Platové tarify štátnych zamestnancov v Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky
(v eurách mesačne)

Platová trieda	Platová tarifa
1.	420,50
2.	447,00
3.	489,50
4.	524,50
5.	628,00
6.	675,00
7.	757,50
8.	904,50
9.	1 047,00

- 1) Zákon č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
- 2) Zákon č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme.
- 3) § 81 až 114, § 132 až 134 zákona č. 400/2009 Z. z.
- 4) § 113 zákona č. 400/2009 Z. z.
- 4a) Zákon č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch v znení neskorších predpisov.
- 5) § 123 až 130, § 133 a 134 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
- 7) § 4 ods. 1 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch.
- 7a) Zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov.
- 8) Civilný sporový poriadok a Trestný poriadok.
- 8a) Zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov.
- 8b) § 8 až 12 zákona č. 211/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov.
- 8c) Zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.
- 9) Čl. 7 a 125 Ústavy.
- 1a) Čl. 11 a čl. 125 Ústavy.
- 10) Čl. 125 ods. 3 Ústavy.
- 11) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, § 71 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), § 73 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov.
- 12) Zákon Slovenskej národnej rady č. 564/1992 Zb. o spôsobe vykonania referenda v znení neskorších predpisov.
- 13) Zákon č. 85/1990 Zb. o petičnom práve v znení zákona č. 242/1998 Z. z.
- 14) Napríklad Civilný sporový poriadok, Správny súdny poriadok, zákon č. 71/1967 Zb., zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.
- 15) Napríklad § 10 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.
- 16) Napríklad Civilný sporový poriadok, Správny súdny poriadok, zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre.
- 19) Čl. 2 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z.
§ 4 ods. 4 zákona č. 402/2013 Z. z. o Úrade pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb a Dopravnom úrade a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
- 20) Čl. 9 a 10 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z.
- 20a) § 5 a 6 zákona č. 402/2013 Z. z.
- 20b) Zákon č. 402/2013 Z. z.
- 21) Zákon č. 385/2000 Z. z.
Zákon č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry.
- 22) Zákon č. 385/2000 Z. z.
- 1f) Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení ústavného zákona č. 244/1998 Z. z. a ústavného zákona č. 9/1999 Z. z.
- 1g) Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 398/1998 Z. z.
- 6) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z. z. o platových pomeroch niektorých

ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

17) § 26 ods. 3, § 28 ods. 3 a § 30 ods. 3 zákona č. 46/1999 Z. z. o spôsobe voľby prezidenta Slovenskej republiky, o ľudovom hlasovaní o jeho odvolaní a o doplnení niektorých ďalších zákonov.

18) Zákon č. 46/1999 Z. z. o spôsobe voľby prezidenta Slovenskej republiky, o ľudovom hlasovaní o jeho odvolaní a o doplnení niektorých ďalších zákonov.

2a) Článok 34 Protokolu č. 11 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd meniaci kontrolný systém založený dohovorom (oznámenie č. 102/1999 Z. z.).

23) Čl. 152 ods. 2 Ústavy.

